

ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויזניץ חיפה

בס"ד

מנ"א תשפ"ו

פרשת "ראה"

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה" (י"א כ"ז). מדוע נאמר 'אנכי' (ל' יחיד), וממשיך 'לפניכם' (ל' רבים), ומדוע נאמר 'היום'? אלא אחז"ל (אבות א') 'אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא עכשיו אימתי'. וזה הפי': "אנכי" - אם אין אני לי מי לי, "לפניכם" - וכשאני לעצמי מה אני (צריך ללמוד וללמד גם לפני אחרים), "היום" - ואם לא עכשיו אימתי. (באר יחיאל)

*

"את הברכה אשר תשמעו" (י"א כ"ז). ידוע אשר קבלת עול מלכות שמים זה ע"י אמירת הפסוק "שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד". ולכאורה מדוע לא אומרים "אני מאמין ד' אלינו ד' אחד"? אלא קבלת עומ"ש זה ע"י "שמע ישראל" כאשר שומעים אנו מה שמלמדים אותנו, וזאת הברכה הטובה ביותר, "את הברכה - אשר תשמעו". (פניני אפרים)

*

"אחרי ד' אלקיכם תלכו...ובו תדבקון" (י"ג ה'). מעשה ושאל ה'חפץ חיים' את הרי"מ מגור: מדוע נאמר "אחרי ד' אלקיכם תלכו"? הרי ידוע הכלל - כל מקום שנאמר 'אחרי' זה סמוך, 'אחרי' זה מופלג (בראשית ט"ו א' רש"י), וא"כ אדם צריך להיות סמוך להשי"ת והיה צריך לומר "אחרי"? ענה לו הרי"מ מגור: אגיד לכם תירץ חסידי, אם אדם רואה עצמו 'אחרי' מופלג - עדיין רחוק מהשי"ת, יכול לזכות ל"בו תדבקון", כי "קרוב ד' לנשברי לב". (מעש"ת)

*

"והחסידה" (י"ד י"ח). עיין רש"י (ויקרא י"א י"ט): למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה במזונות. א"כ הלא דין הוא שהחסידה תהא עוף טהור, שהרי לפי הרמב"ן כל טומאתם של העופות היא משום אכזריותם היתירה? אלא משום שעושה חסד עם חברותיה, ומי שלא נמנית על חבורתה אין היא מסייעת לה במזונות, לפיכך איננה טהורה... (חידושי הרי"ם)

*

"ושמחת לפני ד' אלקיך" (י"ב י"ח, ט"ז י"א). נעים זמירות ישראל דוד המלך ע"ה אמר (תהלים ט"ז ח' ט') "שויתי ד' לנגדי תמיד...לכן שמח לבי". מובא בספה"ק - מי שיש לו אמונה בהשי"ת, אזי תמיד הוא שמח ורגוע. וזה מה שיועץ לנו דוד המלך ע"ה: "שויתי ד' לנגדי תמיד" אם אחשוב תמיד כאלו ד' עומד לפני ורואה מעשי, ואתחזק באמונה זו, אזי "לכן שמח ליבי" אהיה תמיד בשמחה. וזה הפי': "ושמחת" אם אתה בשמחה, סימן הוא "לפני ד' אלקיך" שאתה יודע שהנך עומד לפני ד' אלקיך. (באר יחיאל)

*

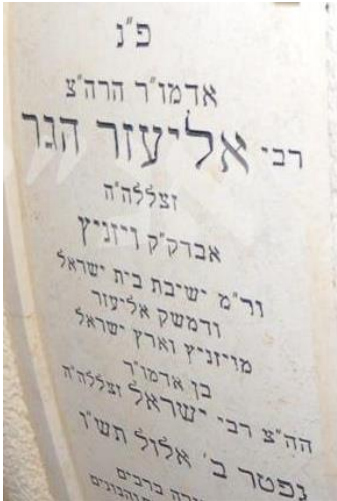
"לא תקפץ את ירך מאחיד האביון. כי פתוח תפתח את ירך" (ט"ו, ז' - ח')

איתא במדרש שכשאדם נולד כפות ידיו קמוצים, כאילו הוא מחזיק בחזקה ואומר הנני מתכוון לתפוש את כל העולם כולו, אך כשהולך לעולמו כפות ידיו פשוטות ופתוחות כאילו אומר הנה ראו שלא לקחתי עמי כלום מהעולם. וזה מרומז בסמיכות הפסוקים "לא תקפוץ ירך מאחיד האביון" דהיינו שתתקמץ מלתת צדקה בתואנה כי יגרע מהונך, אלא דע לך כי הסוף יהיה "כי פתוח תפתח את ירך" דהיינו בעת מיתתך כפי המדרש הנ"ל ויראו כולם כי לא אגרת לך מאומה ואינך נוטל עמך כלום מכל עושרך.

(הרה"ק ה"דמשק אליעזר" מו"ז'ניץ זי"ע)

*

ב' אלול יא"צ הרה"ק בעל ה"דמשק אליעזר" זיע"א

הציון הק'

עם קבוצה מתלמידיו

בעל ה"דמשק אליעזר" זיע"א

בכנס אזכרה לגולי טרנסניסטריה

כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זצוק"ל במעמד חונכת בית המדרש 'דמשק אליעזר' בבית שמש

(צילום - אהרן ברוך ליבוביץ)

יומא דהילולא רבה רבינו הקוה"ט בעל ה"חכמת אליעזר" זי"ע עליה לציון - כ' תמוז תשפ"ו

(קול ברמה - צילום : יוסי לוי)

